

Orkestleider Guido via Sneek naar Amerika

Op een groot drijvend podium pal naast de Sneker Waterpoort speelt donderdagavond Guido's Orchestra. De muzikale carrière van de Limburgse orkestleider Guido Dieteren lijkt een sprookje.

Door Fedde Dijkstra

SNEEK - „De dresscode op deze avond is rood. En je bent meer dan welkom met je boot.” Dat rijmpje stuurt Sneker Simmer de wereld in voor het Kolkconcert van volgende week. Guido's Orchestra brengt dan op een drijvend podium bij de Waterpoort het programma 'Red passion - live in concert'. De Limburgse orkestleider Guido Dieteren kwam gisteren even de locatie verkennen.

Muziek zit de artiest uit Landgraaf in de genen. Op zijn vierde was Guido Dieteren verrukt van een viool die hij een muziekwinkel zag liggen. Hij moest en zou de muziek in. Na een gedegen opleiding en enkele jaren ervaring in het orkest van André Rieu is hij nu, op zijn 34ste, leider van een groot orkest dat met een mengeling van pop en klassiek de wereld wil veroveren.

Volgende week Sneek, in het voorjaar Engeland, daarna Duitsland en in 2010 Amerika, dat is de bedoeling. Een internationaal boekingsbureau moet het zijne eraan bijdragen, tv-producties zijn in de plannen inbegrepen. Want zeker in Amerika moet je gezien worden.

De eerste successen zijn al binnen. Zo werkte Guido's Orchestra mee aan drie Symphonica in Rosso-concerten. Guido en zijn echtgenote Wendy Kokkelkoren - zij is solozangeres bij het orkest, een paar jaar geleden zijn ze getrouwd - zijn nog onder de indruk van de samenwerking met Lionel Richie in het Gelredome. „Wat een schat van een man. De meest toegewijde superstar die we tot nu toe hebben leren kennen”, jubelt Dieteren. En hij heeft toch al wat sterren begeleid. Schijnbaar achteloos schudt hij een rijtje grote namen uit z'n mouw: Elvis Costello, Tony Braxton, Alessandro Safina, Andrea Bocelli. Toch is Richie een klasse apart, wat de orkestleider betreft: zo doodgewoon, en tegelijk zo'n vakman. „Toen ik hem vertelde over mijn dromen, zei hij: dit is geen droom meer, Guido. Dit is de re-

aliteit.”

Zowel Guido als zijn echtgenote Wendy heeft ervaring opgedaan bij André Rieu. Guido kwam op zijn 21ste als jongste muzikant het orkest versterken, als eerste violist. Met het Straussorkest toerde hij door Europa, de VS en Canada. In 1998 vertrok hij bij Rieu en begon hij voor zichzelf. Samen met zijn broer Eric richtte hij een muziekproductiebedrijf en vormde hij de popband Duo Grazioso. De volgende stap was het formeren van een compleet orkest.

Zitten ze met Guido's Orchestra niet een beetje in het vaarwater van hun muzikale leermeester Rieu? Zeker niet, be-zweert Guido. Een Straussorkest is een heel ander hoofdstuk. „Ons publiek is gemiddeld vijftien tot twintig jaar jonger, we hebben veel jeugdige fans. We hebben een rockband in ons orkest zitten. En wij werken veel met eigen muziek, dat is ook een verschil met André Rieu. We willen wel net als hij de mensen een mooie avond bezorgen. Wij doen dat met een cross-over van pop en klassiek. Bij ons kun je de sopraan zeven keer een hoge C horen zingen, met een mooie groove eronder, en daar komt dan het strijkorkest bij.”

Hij doelt op 'The 7 C's', het openingsnummer op de cd 'Red Passion', waarin geen C te hoog gaat voor nachtegaal Wendy Kokkelkoren. Guido heeft zijn bewondering voor haar tot uitdrukking gebracht in het romantische nummer 'Dear Wendy'. Veel composities en arrangementen schrijft hij samen met zijn muzikale compaan Falco Borsboom. 'Red Passion' bevat eigen werk, maar ook bestaand repertoire, van Vivaldi's 'Vier jaargetijden' tot populaire top-pers als 'Cotton Eye Joe', 'Riverdance' en Emma Shapplins 'Spente le stelle'.

Het muzikale paar uit Landgraaf is vol lof over de muzikale kwaliteiten van hun orkestleden (van negen nationaliteiten), die gemiddeld zo'n 26 jaar oud zijn maar wel allemaal een conservatoriumopleiding hebben. „Het spelplezier spat er vanaf. Dat is deels geregisseerd natuurlijk, maar het is ook authentiek. Het publiek krijgt meestal kippenvel. Dat is toch ook de bedoeling? Je wilt geraakt worden en met een feestelijk gevoel naar huis gaan.”

Technisch en muzikaal moet alles in orde zijn. „Wat we kun-

nen regelen, hebben we in de hand. Het enige spannende vind ik het weer”, bekent zangeres Wendy. Maar ook daar doen ze als rechtgeaarde katholieken hun best voor, vertelt haar wederhelft. „We branden een kaarsje. Dat doen we voor elk groot openluchtconcert. Het heeft ons nog nooit in de steek gelaten.”

Guido Dieteren en Wendy Kokkelkoren in de Waterpoort, dollend met de schaatsen die ze cadeau hebben gekregen. Foto LC/Step van Lingen